

Да ѿ всічкі сама ѿлгчісе,
 Й въ камара єдна затворісе.
 Магки свой одежды соклече,
 Й власаны вмѣсто нихъ навлече.
 Свою главу съ пепелъ посыпаше,
 Й на гола рогожа легаше.
 Й плачеше лишеніе сына
 Любезнаго ю единородна.
 Й думаше: „Оувы мнѣ матери!
 „Оувы сыне, шо ми тако стори;
 „Нещемъ ѿ днесь на вонъ да излезнемъ,
 „Нито ѿ плачу ю слезы престанемъ.
 „Догде сына негде не разберемъ,
 „Шо се сторилъ да оуразумимъ!“
 Й невѣста при неѣ стоеше,
 Й жалостнъ ю она думаше:
 „Неща ни ѿзъ ѿ тебъ да съ ѿдѣлимъ,
 „Ни оу жалость ща да тѣ оставимъ:
 „Но ще вѣдемъ оу всемъ подобна
 „На горлица ѿхъ! пустыннолюбна,
 „Коѣ кога изгуби драгаря,
 „Й тражи го по долъ ю по гора,
 „Съ жаленъ гласъ мъ всегда она пѣ,
 „Догде найде ю види го где є.
 „Тако ю ѿзъ съ жалость ща да чекамъ,
 „Съ терпѣніе ща да ѿжидавамъ,
 „Дог—